

[Handelsministeren.]

fremskridt er ikke opnået. IEAs langtidsprogram blev vedtaget, men i svækket skikkelse. Selv om vi fra dansk side har øvet en betydelig indsats i IEA-arbejdet, må vi nok erkende, at vi heller ikke i Danmark har søgt vore planer gennemført med tilstrækkelig ildhu.

I de seneste måneder har fremkomsten af OECDs rapport, »World Energy Outlook«, med dens dystre fremtidsperspektiver for specielt olieforbrugsituationen fået IEA-landene til at erkende behovet for en styrkelse af medlemslandenes energipolitik. Med dette udgangspunkt har man over en bred front undersøgt mulighederne for at formindske afhængigheden af importeret olie.

IEAs netop afsluttede gennemgang af medlemslandenes anstrengelser for gennemførelse af opstillede nationale energiplaner og -mål har imidlertid vist, at selv OECDs nye rapport ikke giver et fuldt dækkende billede af forbrugsituationen i 1985. Det viser sig, at det ikke synes muligt fuldt ud at gennemføre de foreliggende programmer. IEA regner nu med, at der i 1985 vil være en samlet årlig efterspørgsel efter OPEC-olie på mellem 2,1 og 2,45 mia tons. Heroverfor står en fysisk maksimal produktionskapacitet i OPEC-landene på 2,2 mia tons – en kapacitet, som OPEC-landene næppe ønsker at udnytte fuldt ud. Formentlig vil politiske og økonomiske forhold tilsige OPEC at foretrække et produktionsniveau på ca. 1,75 mia tons olie.

Det er disse udsigter, som har fået præsident Carter til at tage »bladet fra munden« og betegne udsigterne på energiforsyningsområdet som katastrofeagtige.

Også Danmark står over for afgørende udfordringer, som vi må søge at møde så vel forberede som muligt.

Den overordnede målsætning i regeringens energiplan er gennem en langsigtet indsats at erstatte vores næsten enstrengede energisystem – hovedsageligt baseret på olie – af et flerstrengt og dermed i energimæssig henseende sikrere system. Den anden hjørneste i planen er en stærk opbremsning i væksten i energiforbruget, ganske som det nu også synes at være tilfældet for USAs vedkommende.

Det kræver en massiv investeringsindsats at gennemføre mere omfattende ændringer i energiforbruget og -forsyningen. Men uanset dette vil olien stadig udgøre op mod halvdelen af

forbruget i 1995. I forbindelse med en sådan omstrukturingsproces må også tidsfaktoren tages i betragtning. Alle større omlægninger forudsætter omhyggelig planlægning og investering over en årrække. Dette gør sig i særlig grad gældende for energisektoren. Hertil kommer, at omlægningerne kun lykkes, hvis de samtidig ledsages af en omfattende informationsindsats og af foranstaltninger, som kan tilskynde til og sikre, at omlægningerne slår igennem.

Det tredje hovedelement omfatter en intensiv indsats omkring forskning og udvikling på energiområdet, som såvel på kortere sigt som på den lange sigt – fra årtusindskiftet og fremefter – gerne skulle medvirke til at sikre vore nødvendige forsyninger af energi. Vi håber, at der i det i energiplanen forudsatte omfang – og meget gerne i endnu større omfang – kan blive tale om praktisk anvendelse af nye energikilder i de kommende år. På den lange sigt regner man med, at det vil blive fusionsenergi og solenergien, der vil få den dominerende rolle.

Energiplanen sigter på at nedbringe olieandelen i energiforbruget fra de nuværende 87 pct. til 48 pct. i 1995. Dette sker ved nedsættelse af energiforbrugets vækst gennem besparelsesforanstaltninger hos forbrugerne – bedre isolering m. v. – og i kraft af mere energiokonomiske forsyningsystemer. Efter energiplanen skal der ske omlægning af en væsentlig del af olieforbruget til naturgas, kul og uran, og de nye energikilder, særligt de vedvarende, skal så stærkt og hurtigt som muligt indgå i forbrugsbilledet.

Planen har været underkastet en omfattende debat i befolkningen, og det efter lov om energipolitiske foranstaltninger nedsatte energiråd har sidste efterår – om end på enkelte områder med afvigende opfattelse – tilsluttet sig energiplanen, som rådet finder udgør et værdifuldt bidrag til den langsigtede planlægning på energiområdet.

Rådet er stort set enig i planens vurdering af tilførselsmulighederne for energi på længere sigt og af behovet for en spredning af forsyningen på flere energikilder end i dag. Rådet finder endvidere, at der må lægges den største vægt på at nå energiplanens besparelsesmål, som både vil gøre det lettere at dække det fremtidige energibehov, og som samtidig er af stor samfundsøkonomisk betydning.